

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

8 MARS 1960.

PROJET DE LOI

portant approbation du Traité sur l'Antarctique,
signé à Washington, le 1er décembre 1959.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 2 mai 1958, le Président des Etats-Unis d'Amérique, M. Eisenhower, a pris l'initiative d'inviter onze Puissances considérées, comme intéressées à l'Antarctique, et parmi elles, la Belgique, à négocier un traité destiné à donner à ce vaste continent une sorte de statut politique. Son but était de lui épargner les effets inutiles et indésirables des rivalités politiques, ainsi que d'éviter, à son propos, toute possibilité de mésentente internationale.

Le Gouvernement belge a estimé que les nobles mobiles affirmés par le Président Eisenhower lui faisaient un devoir de se rendre à son invitation. Il a donc accepté d'entrer en négociations avec les Etats-Unis, l'Argentine, l'Australie, le Chili, la France, le Japon, la Norvège, la Nouvelle-Zélande, le Royaume-Uni, l'U. R. S. S. et l'Union Sud Africaine.

Un groupe préparatoire officieux composé de représentants des douze pays intéressés, a tenu de nombreuses réunions, de l'été 1958 à l'automne 1959, aux fins de débayer le terrain en élaborant des règles de procédure et un texte pouvant servir de base de travail aux négociations proprement dites.

La Conférence de l'Antarctique, ouverte à Washington le 15 octobre 1959 par le Secrétaire d'Etat, M. Herter, s'est terminée, à l'issue de laborieux travaux, par la signature du Traité du 1er décembre sur l'Antarctique, que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

Cet instrument diplomatique est d'une réelle importance, tant par la nouveauté de certains principes affirmés que par les mobiles élevés ayant présidé à son élaboration. Il con-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

8 MAART 1960.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Zuidpoolverdrag,
ondertekend op 1 december 1959, te Washington.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 2 mei 1958 werd door de President der Verenigde Staten, de heer Eisenhower, het initiatief genomen om elf Mogendheden, waaronder België, die beschouwd worden als landen die in het Zuidpoolgebied belangstellen, uit te nodigen onderhandelingen te voeren met het oog op het sluiten van een verdrag waarbij aan dit uitgestrekt gebied een soort van politiek statuut zou worden verleend. Het doel dat de President hierbij voor ogen had was dit gebied te vrijwaren tegen de nutteloze en ongewenste uitwerkingen van rivaliteiten op politiek gebied en elke mogelijkheid tot slechte verstandhouding tussen de volkeren daaromtrent te vermijden.

De Belgische Regering heeft gemeend dat de edele beweegredenen die President Eisenhower bezielde, het voor haar tot een plicht maakten op zijn verzoek in te gaan. Zij heeft derhalve aanvaard onderhandelingen aan te knopen met de Verenigde Staten, Argentinië, Australië, Chili, Frankrijk, Japan, Noorwegen, Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk, de U. S. S. R. en de Unie van Zuid-Afrika.

Een niet-officiële voorbereidingsgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers der twaalf belanghebbende landen, heeft vanaf de zomer 1958 tot de herfst 1959, talrijke vergaderingen gehouden ten einde het terrein te effenen door procedureregelen op te stellen en een tekst voor te bereiden die als werkdocument voor de eigenlijke onderhandelingen kon dienen.

De op 15 oktober 1959, te Washington, door de heer Herter, Staatssecretaris, geopende Zuidpoolconferentie, werd, na moeizame werkzaamheden, op één december besloten met de ondertekening van het Zuidpoolverdrag dat de Regering de eer heeft U ter goedkeuring te onderwerpen.

Deze diplomatieke akte is van wezenlijk belang, zowel wegens het ongewoon karakter van bepaalde beginselen die erin worden bevestigd, als wegens de edele motieven

tient quatorze articles, dont les dispositions principales peuvent se résumer dans les rubriques suivantes :

1) Non-militarisation.

Le Traité consacre l'interdiction de toutes mesures ou activités de caractère militaire dans la zone d'application prévue (art. I) Celle-ci couvre la région située au sud du 60° degré de latitude sud; elle englobe de ce fait de vastes régions de la haute mer, tout en y réservant l'exercice du droit international de la haute mer (art. VI).

Ceci signifie que des manœuvres aéro-navales ne peuvent s'y dérouler, mais qu'en revanche il ne sera pas fait obstacle à la navigation de commerce ou à la pêche.

L'emploi de personnel ou de matériel militaires à des fins pacifiques, comme la recherche scientifique ou le sauvetage de vies humaines, est autorisé (art. I) mais devra être préalablement notifié (art. VII).

2) Liberté de la recherche scientifique.

La liberté de la recherche scientifique et la coopération à cette fin, telles qu'elles ont existé pendant l'année géophysique internationale, sont maintenues par le Traité (art. II et III). Celui-ci consacre donc solennellement une situation particulièrement heureuse pour le progrès scientifique qui, en principe, n'était que temporaire.

3) Prétentions de souveraineté.

Le Traité met en veilleuse les prétentions de souveraineté affirmées par certaines puissances (art. IV). Celles-ci ne doivent pas y renoncer, mais les autres parties contractantes ne sont pas tenues de les reconnaître, ni de renoncer aux bases de revendication qu'elles pourraient détenir elles-mêmes. Aucun acte ou activité intervenant après l'entrée en vigueur du Traité ne constituera une base de revendication pour l'avenir.

Par cet ensemble de dispositions, le Traité écarte, avec élégance, les litiges que la situation assez confuse du point de vue de la Souveraineté aurait nécessairement dû faire naître ou entretenir. Certains estimeront peut-être que cet article n'est pas parfait en droit pur, mais ils devront convenir qu'il crée un cadre suffisant pour permettre à la bonne volonté, dont les Puissances intéressées ont témoigné jusqu'ici, de se développer harmonieusement.

4) Utilisation pacifique de l'énergie nucléaire.

Par son article V, le Traité pose en principe qu'il est interdit de procéder dans l'Antarctique à des explosions nucléaires à but pacifique ou de s'y débarrasser de déchets radioactifs. Il est cependant précisé que les dispositions que contiendront à ce sujet les futurs accords internationaux à conclure — à Genève ou ailleurs — sur l'emploi de l'énergie atomique, s'appliqueront dans l'Antarctique.

die de totstandkoming ervan hebben bepaald. Zij behelst veertien artikelen, waarvan de voornaamste bepalingen zich onder de volgende rubrieken laten samenvatten :

1) Niet-militarisatie.

Het Verdrag bekrachtigt het verbod om in de omschreven toepassingszone (art. I) maatregelen of activiteiten van militaire aard onderscheidenlijk te nemen of uit te oefenen. Deze zone omvat de streek gelegen ten zuiden van 60° Zuiderbreedte; zij behelst derhalve uitgestrekte gedeelten van de volle zee, zonder dat evenwel afbreuk wordt gedaan aan de regelen van het volkenrecht betreffende de volle zee (art. VI).

Dit betekent dat lucht- en scheepvaartmanoeuvres er niet mogen plaatshebben maar dat, daarentegen, koopvaardijvaart of visvangst toegelaten zijn.

Het gebruik van militair personeel of dito materieel voor vreedzame doeleinden, zoals het wetenschappelijk onderzoek of het redden van mensenlevens (art. I) is veroorloofd (art. I) maar dient op voorhand te worden bekendgemaakt (art. VII).

2) Vrijheid inzake wetenschappelijke opzoekingen.

Artikels II en III van het Verdrag handhaven de vrijheid en de samenwerking inzake wetenschappelijke opzoekingen, zoals die tot uiting zijn gekomen gedurende het Internationale Geofysisch Jaar. Het Verdrag bekrachtigt dus op plechtige wijze een buitengewoon gunstige, zij het in principe slechts voorlopige, toestand op het gebied van de wetenschappelijke vooruitgang.

3) Soevereiniteitsaanspraken.

Het Verdrag tempert de soevereiniteitsaanspraken die sommige mogendheden doen gelden (art. IV). Ze moeten daarvan geen afstand doen, doch de overige verdragsluitende partijen moeten die niet erkennen noch de revendicatiegronden welke ze zelf mochten hebben, verzaken. Geen enkele daad of activiteit die na de inwerkingtreding van het Verdrag werd gesteld zal nog een revendicatiegrond kunnen vormen.

Dank zij al deze verdragsbepalingen worden op handige wijze de geschillen ontweken die de, uit het oogpunt van de soevereiniteit, vrij verwarde toestand onvermijdelijk zou hebben veroorzaakt of bestendigd. Sommigen zullen wellicht de mening toegedaan zijn dat het genoemde artikel niet volmaakt is uit het oogpunt van het zuiver recht, doch zij moeten toegeven dat het een toereikend kader vormt waarbinnen de goodwill die de betrokken mogendheden tot dusver aan de dag hebben gelegd, zich op harmonieuze wijze kan ontwikkelen.

4) Vreedzaam gebruik van de kernenergie.

Artikel V van het Verdrag stelt voorop dat het in het Zuidpoolgebied verboden is kernontploffingen met vreedzame oogmerken te veroorzaken of er radioactieve afvalprodukten te elimineren. Nochtans wordt uitdrukkelijk bepaald dat desbetreffende beschikkingen van toekomstige internationale overeenkomsten — die te Genève of elders zouden worden gesloten — betreffende het gebruik van de atoomenergie, toepasselijk zullen zijn op het Zuidpoolgebied.

5) Contrôle de la non-militarisation.

Le Traité organise le contrôle de la non-militarisation par des observateurs de n'importe quelle Puissance contractante, qui auront la liberté d'accès n'importe où et n'importe quand dans l'Antarctique (art. VII) et y jouiront, dans l'exercice de leurs fonctions, d'une immunité totale (art. VIII).

C'est la première fois qu'un accord international, auquel participent à la fois les États-Unis et l'U. R. S. S., consacre le contrôle du désarmement. Il le fait dans la forme la plus souple possible. En effet, il ne s'agit pas à strictement parler d'une forme internationale de contrôle, puisque chaque Puissance contractante peut, en vertu du Traité, décider unilatéralement, à n'importe quel moment, l'envoi d'observateurs choisis parmi ses ressortissants dans une base appartenant à une autre Puissance contractante.

6) Mesures administratives.

Le Traité met sur pied, par son article IX, un organe consultatif qui aura à régler, à l'unanimité, toutes les questions pratiques relatives à l'exécution du Traité, notamment en matière de juridiction.

Les douze Puissances contractantes — et, donc la Belgique — en feront partie d'une manière permanente.

Si le Traité est ouvert à l'adhésion de Puissances tierces (article XIII), celles-ci ne pourront déléguer des représentants à cet organe consultatif que si elles établissent une station et pour la durée d'existence de cette station.

* * *

Telles sont les principales dispositions du Traité sur l'Antarctique, dont la durée d'application n'est pas déterminée. Les négociateurs ont exprimé indirectement, par le deuxième alinéa du préambule, l'espoir que les principes affirmés le soient « à jamais »; ils ont d'autre part prévu, par l'article XII, la possibilité d'une révision, sur la demande d'une seule des Parties contractantes, à l'expiration d'une période de trente ans.

* * *

Le Gouvernement se félicite de la participation de la Belgique à l'élaboration du Traité, car elle avait des titres à y être conviée. L'expédition du Baron Adrien de Gerlache fut, en 1898, la toute première à hiverner au delà du cercle polaire antarctique; celle du Baron Gaston de Gerlache, en 1957-1959, a pris pied sur un territoire qui n'avait jusqu'à ce moment jamais été foulé et qu'on ne connaissait que par des photographies aériennes. Celles du Capitaine Bastin et du Major Derom continuent à démontrer l'intérêt que la Belgique porte à l'exploration et à la recherche scientifique dans ce continent.

Tenant compte de ces titres, le Gouvernement belge avait, en 1949, notifié par memorandum aux diverses Puissances considérées comme intéressées, qu'il ne saurait concevoir d'être tenu à l'écart d'assises internationales appelées à examiner le statut devant régir conventionnellement l'Antarctique ou, plus limitativement, les parties de l'Antarc-

5) Controle op de non-militarisatie.

Het Verdrag regelt het toezicht op de non-militarisatie dat zal worden uitgeoefend door waarnemers van om het even welke verdragsluitende Mogendheid. Deze zullen te allen tijde vrije toegang hebben tot om het even welke plaats in het Zuidpoolgebied (ar. VII) en zij zullen bij de uitoefening van hun functie algehele immuniteit genieten (art. VIII).

Het is de eerste maal dat een internationale, overeenkomst, waarbij zowel de Verenigde Staten als de U. S. S. R. partij zijn, de ontwapeningscontrole bekrachtigt. Zulks wordt in de soepelst mogelijke vorm gedaan. Het gaat hier immers, strikt gesproken, niet om een internationale vorm van controle, vermits elke verdragsluitende Mogendheid, krachtens het Verdrag, op om het even welk ogenblik unilateraal mag beslissen waarnemers, die mogen worden gekozen uit eigen onderhorigen, naar een basis van een andere verdragsluitende Mogendheid te zenden.

6) Administratieve maatregelen.

Bij artikel IX wordt een adviserend lichaam ingesteld dat zich met eenparigheid van stemmen zal hebben uit te spreken over de praktische kwesties betreffende de uitvoering van het Verdrag, met name wat de rechtspraak aangaat.

De twaalf verdragsluitende Mogendheden — waaronder België — zullen er op permanente wijze deel van uitmaken.

Het Verdrag is open voor toetreding voor derde Mogendheden (art. XIII), maar deze zullen slechts op dit consultatief orgaan vertegenwoordigers kunnen afvaardigen indien zij een station oprichten en zulks voor de bestaansduur van dit station.

* * *

Dit zijn de voornaamste bepalingen van het Zuidpoolverdrag, waarvan de duur van toepassing niet werd bepaald. De onderhandelaars hebben, in de tweede alinea van de preambule, onrechtstreeks de hoop uitgedrukt dat de principes die in het Verdrag zijn vastgelegd, « voor altijd » zouden gelden; in artikel XII werd bovendien de mogelijkheid van een herziening voorzien, op aanvraag van een enkele der verdragsluitende Partijen, na een periode van dertig jaren.

* * *

De Regering juicht de deelneming van België aan de voorbereiding van het Verdrag toe; België verdiende immers ertoe te worden uitgenodigd. De expeditie van Baron Adrien de Gerlache was, in 1898, de allereerste die aan gene zijde van de Zuidpoolcirkel overwinterde; deze van Baron Gaston de Gerlache, in 1957-1959, is geland op een gebied dat nooit tevoren door een mens was betreden en dat alleen door opnamen van uit de lucht was gekend. De expeditie van kapitein Bastin en die van Majoor Derom getuigen verder van de belangstelling van België voor de exploratie en voor de wetenschappelijke navorsing op dat continent.

Rekening houdend met deze aanspraken, had de Belgische regering in 1949, in een memorandum aan de verschillende Mogendheden die als belangstellend werden beschouwd, laten weten dat zij niet zou kunnen aannemen ter zijde te worden gelaten bij gelegenheid van internationale bijeenkomsten tot bestudering van een bij overeen-

tique dans lesquelles se situent les terres relevées, reconnues et prospectées par les expéditions belges.

La participation de la Belgique aux négociations de Washington est donc conforme aux exigences qu'elle avait manifestées il y a dix ans.

* * *

Du point de vue national, le Traité présente deux avantages qu'on ne peut contester.

D'une part il consacre formellement la position de la Belgique en tant que « Puissance intéressée à l'Antarctique »; et d'autre part il élimine toute possibilité de litige dû à la présence d'expéditions ou de stations belges sur un point quelconque de ce continent.

D'un point de vue plus général, il affirme des principes nouveaux, dont l'importance pour la concorde internationale est telle, que la Belgique doit se faire un devoir de le ratifier. Il suffira de citer le principe de non-militarisation d'un vaste continent et du contrôle de cette non-militarisation, le principe de la liberté de la recherche scientifique, et les dispositions touchant l'usage pacifique de l'énergie nucléaire. Le Traité sur l'Antarctique constitue le premier accord international impliquant l'acceptation sans réserves du contrôle du désarmement.

En approuvant le Traité que le Gouvernement a l'honneur de vous soumettre, vous apporterez la contribution effective de la Belgique à l'entente et à la concorde internationales.

Le Ministre des Affaires Etrangères.

komst vastgesteld statuut van de Zuidpool of, meer limitatief, van de delen van het Zuidpoolgebied die door Belgische expedities werden in kaart gebracht, verkend en geprospecteerd.

De deelneming van België aan de onderhandelingen van Washington beantwoordt derhalve aan de vorderingen die ons land tien jaren geleden heeft naar voren gebracht.

* * *

Van uit een nationaal oogpunt, biedt het Verdrag twee voordelen die niet kunnen worden betwist.

Van de ene kant wordt de positie van België als een « in het Zuidpoolgebied belangstellende Mogendheid » er uitdrukkelijk door erkend; van de andere kant wordt elke mogelijkheid van geschil wegens de aanwezigheid van Belgische expedities of stations op om het even welk punt van dat continent, erdoor uit de weg geruimd.

Van een meer algemeen standpunt uit, huldigt het Verdrag nieuwe principes, die voor de internationale verstandhouding van zo groot belang zijn dat België het als een plicht moet aanzien het te bekrachtigen. Het moge hier volstaan te wijzen op het principe van niet-militarisatie van een uitgestrekt gebied, met controle over deze niet-militarisatie, op het principe van vrijheid van wetenschappelijke opzoekingen, zomede op de bepalingen over het gebruik van kernenergie voor vreedzame doeleinden. Het Zuidpoolverdrag is het eerste internationaal akkoord dat de onvoorwaardelijke aanvaarding van controle over de ontwaping in zich sluit.

Door het goedkeuren van het Verdrag dat de Regering de eer heeft U voor te leggen, zult gij aantonen dat België op doelmatige wijze tot de internationale eendracht en verstandhouding bijdraagt.

De Minister van Buitenlandse Zaken.

P. WIGNY.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 4 février 1960, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation du Traité sur l'Antarctique, signé à Washington, le 1er décembre 1959 », a donné le 10 février 1960 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observations.

La chambre était composée de :

Messieurs : J. Suetens, premier président.

L. Moureau et G. Holoye, conseillers d'Etat.

P. Ansiaux et P. De Visscher, assesseurs de la section de législation.

C. Rousseaux, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. Suetens.

Le rapport a été présenté par M. W. Lahaye, auditeur général adjoint.

Le Greffier.

Le Président,

(s.) C. ROUSSEAU.

(s.) J. SUETENS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 4te februari 1960 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van het Zuidpoolverdrag, ondertekend op 1 december 1959, te Washington », heeft de 10de februari 1960 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : J. Suetens, eerste-voorzitter,

L. Moureau en G. Holoye, raadsheren van State,

P. Ansiaux en P. De Visscher, bijzitters van de afdeling wetgeving,

C. Rousseaux, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. Suetens.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. Lahaye, adjunct-auditeur-generaal.

De Griffier,

De Voorzitter,

(get.) C. ROUSSEAU.

(get.) J. SUETENS.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,**

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

Le Traité sur l'Antarctique, signé à Washington, le 1er décembre 1959, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 26 février 1960.

WETSONTWERP**BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken is gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Het Zuidpoolverdrag, ondertekend op 1 december 1959, te Washington, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 26 februari 1960.

BAUDOUIN.**PAR LE ROI :***Le Ministre des Affaires étrangères,***VAN KONINGSWEGE :***De Minister van Buitenlandse Zaken.***P. WIGNY.**

Traité sur l'Antarctique.

Les Gouvernements de l'Argentine, de l'Australie, de la Belgique, du Chili, de la République Française, du Japon, de la Nouvelle-Zélande, de la Norvège, de l'Union Sud-Africaine, de l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, et des Etats-Unis d'Amérique,

Reconnaissant qu'il est de l'intérêt de l'humanité tout entière que l'Antarctique soit à jamais réservée aux seules activités pacifiques et ne devienne ni le théâtre ni l'enjeu de différends internationaux;

Appréciant l'ampleur des progrès réalisés par la science grâce à la coopération internationale en matière de recherche scientifique dans l'Antarctique;

Persuadés qu'il est conforme aux intérêts de la science et au progrès de l'humanité d'établir une construction solide permettant de poursuivre et de développer cette coopération en la fondant sur la liberté de la recherche scientifique dans l'Antarctique telle qu'elle a été pratiquée pendant l'Année Géo-physique Internationale;

Persuadés qu'un Traité réservant l'Antarctique aux seules activités pacifiques et maintenant dans cette région l'harmonie internationale, servira les intentions et les principes de la Charte des Nations Unies;

Sont convenus de ce qui suit :

Article I.

1. Seules les activités pacifiques sont autorisées dans l'Antarctique. Sont interdites, entre autres, toutes mesures de caractère militaire telles que l'établissement de bases, la construction de fortifications, les manœuvres, ainsi que les essais d'armes de toutes sortes.

2. Le présent Traité ne s'oppose pas à l'emploi de personnel ou de matériel militaires pour la recherche scientifique ou pour toute autre fin pacifique.

Article II.

La liberté de la recherche scientifique dans l'Antarctique et la coopération à cette fin, telles qu'elles ont été pratiquées durant l'Année Géo-physique Internationale, se poursuivront conformément aux dispositions du présent Traité.

Article III.

1. En vue de renforcer dans l'Antarctique la coopération internationale en matière de recherche scientifique, comme il est prévu à l'Article II du présent Traité, les Parties Contractantes conviennent de procéder, dans toute la mesure du possible :

(a) à l'échange de renseignements relatifs aux programmes scientifiques dans l'Antarctique, afin d'assurer au maximum l'économie des moyens et le rendement des opérations;

(b) à des échanges de personnel scientifique entre expéditions et stations dans cette région;

(c) à l'échange des observations et des résultats scientifiques obtenus dans l'Antarctique qui seront rendus librement disponibles.

2. Dans l'application de ces dispositions, la coopération dans les relations de travail avec les Institutions Spécialisées des Nations Unies et les autres organisations internationales pour lesquelles l'Antarctique offre un intérêt scientifique ou technique, sera encouragée par tous les moyens.

Article IV.

1. Aucune disposition du présent Traité ne peut être interprétée :

(a) comme constituant, de la part d'aucune des Parties Contractantes, une renonciation à ses droits de souveraineté territoriale, ou aux revendications territoriales, précédemment affirmés par elle dans l'Antarctique;

(b) comme un abandon total ou partiel, de la part d'aucune des Parties Contractantes, d'une base de revendication de souveraineté territoriale dans l'Antarctique, qui pourrait résulter de ses propres activités ou de celles de ses ressortissants dans l'Antarctique, ou de toute autre cause;

Zuidpoolverdrag.

De Regeringen van Argentinië, Australië, België, Chili, de Franse Republiek, Japan, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, de Zuid-Afrikaanse Unie, de Unie der Socialistische Sovjet-Republieken, het Verenigd-Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika;

Erkende dat het in het belang ligt van gans het mensdom dat het Zuidpoolgebied voor immer uitsluitend voorbehouden blijve voor vreedzame doeleinden en nooit het toneel noch de inzet worde van internationale geschillen;

De belangrijke vooruitgang waarderend die de wetenschap dank zij de internationale samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek in het Zuidpoolgebied heeft verwezenlijkt;

Overtuigd dat het in het belang van de wetenschap en van de vooruitgang van het mensdom wenselijk is stevige grondvesten te leggen voor het voortzetten en uitbreiden van deze samenwerking op basis van de vrijheid van het wetenschappelijk onderzoek in het Zuidpoolgebied zoals deze werd opgevat gedurende het Internationaal Geofysisch Jaar;

Overtuigd dat een Verdrag waarbij het Zuidpoolgebied uitsluitend bestemd wordt voor vreedzame activiteiten en waarbij de internationale verstandhouding in deze streek gehandhaafd wordt, de doeleinden en beginselen van het Handvest der Verenigde Naties zal bevorderen;

Zijn overeengekomen als volgt :

Artikel I.

1. In het Zuidpoolgebied worden alleen vreedzame activiteiten toegelaten. Zijn verboden onder meer, alle maatregelen van militaire aard zoals het aanleggen van bases, het bouwen van versterkingen, manoeuvres, alsmede proefnemingen met om het even welke wapens.

2. Dit Verdrag verzet zich niet tegen het gebruik van militair personeel of materieel met het oog op wetenschappelijk onderzoek of elk ander vreedzaam doel.

Artikel II.

Het vrij wetenschappelijk onderzoek in het Zuidpoolgebied en de samenwerking met het oog hierop, zoals zij gedurende het Internationaal Geofysisch Jaar werden beoefend, zullen voortgezet worden overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel III.

1. Ten einde in het Zuidpoolgebied de internationale samenwerking inzake wetenschappelijk onderzoek te bevorderen, zoals voorzien in artikel II van dit Verdrag, komen de Verdragsluitende Partijen overeen, in de mate van het mogelijke :

(a) inlichtingen betreffende de wetenschappelijke programma's voor het Zuidpoolgebied uit te wisselen, ten einde een maximum besparing van middelen en een maximum rendement van de ondernemingen te verzekeren;

(b) wetenschappelijk personeel tussen expedities en stations in deze streek uit te wisselen;

(c) wetenschappelijke waarnemingen en resultaten gedaan en verkregen in het Zuidpoolgebied uit te wisselen en vrij beschikbaar te stellen.

2. Bij het toepassen van deze bepalingen dient samenwerking met de gespecialiseerde instellingen van de Verenigde Naties en andere Internationale Organisaties die, uit wetenschappelijk en technisch oogpunt, in het Zuidpoolgebied belang stellen, op alle mogelijke wijzen aangemoedigd.

Artikel IV.

1. Generlei bepaling van dit Verdrag mag aldus worden uitgelegd :

(a) dat een van de Verdragsluitende Partijen afziet van haar vroeger bevestigde soevereiniteitsrechten of -aanspraken op aan de Zuidpool gelegen gebieden;

(b) dat een der Verdragsluitende Partijen volledig of gedeeltelijk afstand doet van een grond voor aanspraak op territoriale soevereiniteit in het Zuidpoolgebied, die zou kunnen voortvloeien uit haar eigen activiteiten of uit die van haar onderdanen in het Zuidpoolgebied of uit een andere oorzaak;

(c) comme portant atteinte à la position de chaque Partie Contractante en ce qui concerne la reconnaissance ou la non-reconnaissance par cette Partie, du droit de souveraineté, d'une revendication ou d'une base de revendication de souveraineté territoriale de tout autre Etat, dans l'Antarctique.

2. Aucun acte ou activité intervenant pendant la durée du présent Traité ne constituera une base permettant de faire valoir, de soutenir ou de contester une revendication de souveraineté territoriale dans l'Antarctique, ni ne créera des droits de souveraineté dans cette région. Aucune revendication nouvelle, ni aucune extension d'une revendication de souveraineté territoriale précédemment affirmée, ne devra être présentée pendant la durée du présent Traité.

Article V.

1. Toute explosion nucléaire dans l'Antarctique est interdite ainsi que l'élimination dans cette région de déchets radioactifs.

2. Au cas où seraient conclus des accords internationaux, auxquels participeraient toutes les Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions prévues à l'Article IX, concernant l'utilisation de l'énergie nucléaire y compris les explosions nucléaires et l'élimination de déchets radio-actifs, les règles établies par de tels accords seront appliquées dans l'Antarctique.

Article VI.

Les dispositions du présent Traité s'appliquent à la région située au sud du 60me degré de latitude Sud, y compris toutes les plates-formes glaciaires; mais rien dans le présent Traité ne pourra porter préjudice ou porter atteinte en aucune façon aux droits ou à l'exercice des droits reconnus à tout Etat par le droit international en ce qui concerne les parties de haute mer se trouvant dans la région ainsi délimitée.

Article VII.

1. En vue d'atteindre les objectifs du présent Traité et d'en faire respecter les dispositions, chacune des Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions mentionnées à l'Article IX de ce Traité, a le droit de désigner des observateurs chargés d'effectuer toute inspection prévue au présent Article. Ces observateurs seront choisis parmi les ressortissants de la Partie Contractante qui les désigne. Leurs noms seront communiqués à chacune des autres Parties Contractantes habilitées à désigner des observateurs; la cessation de leurs fonctions fera l'objet d'une notification analogue.

2. Les observateurs désignés conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent Article auront complète liberté d'accès à tout moment à l'une ou à toutes les régions de l'Antarctique.

3. Toutes les régions de l'Antarctique, toutes les stations et installations, tout le matériel s'y trouvant, ainsi que tous les navires et aéronefs aux points de débarquement et d'embarquement de fret ou de personnel dans l'Antarctique, seront accessibles à tout moment à l'inspection de tous observateurs désignés conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent Article.

4. Chacune des Parties Contractantes habilitées à désigner des observateurs peut effectuer à tout moment l'inspection aérienne de l'une ou de toutes les régions de l'Antarctique.

5. Chacune des Parties Contractantes doit, au moment de l'entrée en vigueur du présent Traité en ce qui la concerne, informer les autres Parties Contractantes et par la suite leur donner notification préalable :

(a) de toutes les expéditions se dirigeant vers l'Antarctique ou s'y déplaçant, effectuées à l'aide de ses navires ou par ses ressortissants, de toutes celles qui seront organisées sur son territoire ou qui en partiront;

(b) de l'existence de toutes stations occupées dans l'Antarctique par ses ressortissants;

(c) de son intention de faire pénétrer dans l'Antarctique, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'Article I du présent Traité, du personnel ou du matériel militaires quels qu'ils soient.

Article VIII.

1. Afin de faciliter l'exercice des fonctions qui leur sont dévolues par le présent Traité et sans préjudice des positions respectives prises

(c) dat zij afbreuk doet aan de positie van om het even welke Verdragsluitende Partij wat het al of niet erkennen door deze Partij betreft, van een aanspraak of een grond voor aanspraak op territoriale soevereiniteit van elke andere Staat, in het Zuidpoolgebied.

2. Geen enkele handeling of activiteit welke tijdens de duur van dit Verdrag plaats heeft, mag als grond worden aangevoerd om een aanspraak voor territoriale soevereiniteit in het Zuidpoolgebied te doen gelden, te steunen of te betwisten, of soevereiniteitsrechten in deze streek doen ontstaan. Tijdens de duur van dit Verdrag mag geen enkele nieuwe aanspraak, noch uitbreiding van een vroeger bevestigde aanspraak op territoriale soevereiniteit worden naar voren gebracht.

Artikel V.

1. Kernontploffingen in het Zuidpoolgebied alsmede het elimineren van radioactief afvalmateriaal in deze streek zijn verboden.

2. Indien betreffende het gebruik van kernenergie, met inbegrip van kernontploffingen en het elimineren van radioactief afvalmateriaal, internationale akkoorden gesloten worden waarbij alle Verdragsluitende Partijen, waarvan de vertegenwoordigers mogen deelnemen aan de in Artikel IX voorziene vergaderingen, partij zijn, zullen de door dergelijke akkoorden bepaalde regelen in het Zuidpoolgebied van kracht zijn.

Artikel VI.

De bepalingen van dit Verdrag zijn van toepassing op de streek gelegen ten zuiden van 60° zuiderbreedte, met inbegrip van de ijsstroken; dit Verdrag mag evenwel op generlei wijze afbreuk doen aan de rechten of aan de uitoefening der rechten die elke Staat in de gedeelten der volle zee, welke zich in de aldus afgebakende streek bevinden, krachtens het volkenrecht bezit.

Artikel VII.

1. Ten einde de doeleinden van dit Verdrag te verwezenlijken en de bepalingen ervan te doen naleven, wordt elk der Verdragsluitende Partijen waarvan de vertegenwoordigers gemachtigd zijn deel te nemen aan de in Artikel IX van dit Verdrag vermelde vergaderingen, het recht toegekend waarnemers aan te duiden die gelast zullen zijn elke in dit Artikel voorziene inspectie te houden. Deze waarnemers dienen gekozen onder de onderdanen van de Verdragsluitende Partij die ze aanwijst. Hun namen dienen aan elk van de andere Verdragsluitende Partijen die gemachtigd zijn waarnemers aan te duiden, te worden medegedeeld; wanneer hun opdracht ten einde is, moet hiervan een soortgelijke kennisgeving gedaan worden.

2. Waarnemers die overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit Artikel zijn aangesteld, dienen op elk ogenblik tot om het even welke streek of, tot alle streken, van het Zuidpoolgebied volledig vrije toegang te hebben.

3. Alle streken van het Zuidpoolgebied, alle stations en installaties, al het materieel dat zich aldaar bevindt, alsmede alle schepen en luchtvaartuigen op de plaatsen waar in het Zuidpoolgebied goederen of personeel ingescheept of ontscheept worden, dienen op elk ogenblik toegankelijk te zijn voor inspectie door de overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit Artikel aangestelde waarnemers.

4. Elk der Verdragsluitende Partijen die ertoe gemachtigd zijn waarnemers aan te duiden, kan op elk ogenblik luchtinspectie van een of van alle streken van het Zuidpoolgebied houden.

5. Elk der Verdragsluitende Partijen dient op het ogenblik dat dit Verdrag voor haar in werking treedt, de andere Verdragsluitende Partijen op de hoogte te stellen en dient hen daarna, op voorhand kennis te geven van :

(a) alle expedities naar en in het Zuidpoolgebied ondernomen met behulp van haar schepen of door haar onderdanen zomede van alle expedities die op haar grondgebied worden georganiseerd of vandaar uit zullen vertrekken;

(b) alle stations in het Zuidpoolgebied die door haar onderdanen bezet zijn;

(c) van haar intentie om naar het Zuidpoolgebied, overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 van Artikel I van dit Verdrag militair personeel of materieel van welke aard ook, over te brengen.

Artikel VIII.

1. Ten einde de uitoefening van de hun krachtens dit Verdrag opgedragen functies te vergemakkelijken en zonder afbreuk te doen aan het

par les Parties Contractantes en ce qui concerne la juridiction sur toutes les autres personnes dans l'Antarctique, les observateurs désignés conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'Article VII et le personnel scientifique faisant l'objet d'un échange aux termes de l'alinéa 1 (b) de l'Article III du Traité ainsi que les personnes qui leur sont attachées et qui les accompagnent, n'auront à répondre que devant la juridiction de la Partie Contractante dont ils sont ressortissants, en ce qui concerne tous actes ou omissions durant le séjour qu'ils effectueront dans l'Antarctique pour y remplir leurs fonctions.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1 du présent Article et en attendant l'adoption des mesures prévues à l'alinéa 1 (e) de l'Article IX, les Parties Contractantes se trouvant parties à tout différend relatif à l'exercice de la juridiction dans l'Antarctique devront se consulter immédiatement en vue de parvenir à une solution acceptable de part et d'autre.

Article IX.

1. Les représentants des Parties Contractantes qui sont mentionnées au préambule du présent Traité se réuniront à Canberra dans les deux mois suivant son entrée en vigueur et, par la suite, à des intervalles et en des lieux appropriés, en vue d'échanger des informations, de se consulter sur des questions d'intérêt commun concernant l'Antarctique, d'étudier, formuler et recommander à leurs Gouvernements des mesures destinées à assurer le respect des principes et la poursuite des objectifs du présent Traité, et notamment des mesures :

- (a) se rapportant à l'utilisation de l'Antarctique à des fins exclusivement pacifiques;
- (b) facilitant la recherche scientifique dans l'Antarctique;
- (c) facilitant la coopération scientifique internationale dans cette région;
- (d) facilitant l'exercice des droits d'inspection prévus à l'Article VII du présent Traité;
- (e) relatives à des questions concernant l'exercice de la juridiction dans l'Antarctique;
- (f) relatives à la protection et à la conservation de la faune et de la flore dans l'Antarctique.

2. Toute Partie Contractante ayant adhéré au présent Traité conformément aux dispositions de l'Article XIII a le droit de nommer des représentants qui participeront aux réunions mentionnées au paragraphe 1 du présent Article, aussi longtemps qu'elle démontre l'intérêt qu'elle porte à l'Antarctique en y menant des activités substantielles de recherche scientifique telles que l'établissement d'une station ou l'envoi d'une expédition.

3. Les rapports des observateurs mentionnés à l'Article VII du présent Traité seront transmis aux représentants des Parties Contractantes qui participent aux réunions mentionnées au paragraphe 1 du présent Article.

4. Les mesures prévues au paragraphe 1 du présent Article prendront effet dès leur approbation par toutes les Parties Contractantes dont les représentants étaient habilités à participer aux réunions tenues pour l'examen desdites mesures.

5. L'un quelconque ou tous les droits établis par le présent Traité peuvent être exercés dès son entrée en vigueur, qu'il y ait eu ou non, comme il est prévu au présent Article, examen, proposition ou approbation de mesures facilitant l'exercice de ces droits.

Article X.

Chacune des Parties Contractantes s'engage à prendre des mesures appropriées, compatibles avec la Charte des Nations Unies en vue d'empêcher que personne n'entreprene dans l'Antarctique aucune activité contraire aux principes ou aux intentions du présent Traité.

Article XI.

1. En cas de différend entre deux ou plusieurs des Parties Contractantes en ce qui concerne l'interprétation ou l'application du présent Traité, ces Parties Contractantes se consulteront en vue de régler ce différend par voie de négociation, enquête, médiation, conciliation, arbitrage, règlement judiciaire ou par tout autre moyen pacifique de leur choix.

standpunt ingenomen door de Verdragsluitende Partijen wat de rechtsmacht over alle andere personen in het Zuidpoolgebied betreft, zijn de overeenkomstig de bepalingen van lid 1 Artikel VII aangeduide waarnemers en het overeenkomstig de bewoordingen van alinea 1 (b) Artikel III van het Verdrag uitgewisselde wetenschappelijk personeel, alsmede de personen die aan dit personeel zijn toegevoegd of het vergezellen; uitsluitend onderworpen aan de jurisdictie van de Verdragsluitende Partij waarvan zij onderdanen zijn, voor handelingen of verzuimen die zij plegen terwijl zij ter vervulling van hun opdracht in het Zuidpoolgebied verblijven.

2. Onverminderd de bepalingen van lid 1 van dit Artikel en in afwachting dat de in Artikel IX, lid 1 (e) voorziene maatregelen worden genomen, dienen de Verdragsluitende Partijen die in enig geschil betreffende de uitoefening van rechtsmacht in het Zuidpoolgebied betrokken zijn, onmiddellijk met elkaar overleg te plegen ten einde een wederzijds aanvaardbare oplossing te bereiken.

Artikel IX.

1. De in de preambule van dit Verdrag genoemde vertegenwoordigers der Verdragsluitende Partijen zullen binnen de twee maanden na de inwerkingtreding ervan te Canberra en daarna op passende tijdstippen en dito plaatsen bijeenkomen om gegevens uit te wisselen, elkaar te raadplegen over vraagstukken van gemeenschappelijk belang betreffende het Zuidpoolgebied, maatregelen te bestuderen, te formuleren en aan hun Regeringen aan te bevelen, welke ten doel hebben respectievelijk de naleving en de verwezenlijking van de in dit Verdrag omschreven beginselen en doeleinden te verzekeren, welke maatregelen inzonderheid zullen betrekking hebben op :

- (a) het aanwenden van het Zuidpoolgebied voor uitsluitend vreedzame doeleinden;
- (b) het bevorderen van het wetenschappelijk onderzoek in het Zuidpoolgebied;
- (c) het bevorderen van de internationale samenwerking op wetenschappelijk gebied in deze streek;
- (d) het vergemakkelijken der uitoefening van de in Artikel VII van dit Verdrag voorziene inspectierechten;
- (e) het vergemakkelijken der uitoefening van rechtsmacht in het Zuidpoolgebied;
- (f) de bescherming en het behoud van de fauna en flora van het Zuidpoolgebied.

2. Elke Verdragsluitende Partij die tot dit Verdrag is toegetreden overeenkomstig de bepalingen van Artikel XIII heeft het recht vertegenwoordigers te benoemen die aan de in lid 1 van onderhavig artikel voorziene vergaderingen zullen mogen deelnemen zolang deze Verdragsluitende Partij van haar belangstelling voor het Zuidpoolgebied blijk geeft door aanzienlijke activiteiten op het terrein van het wetenschappelijk onderzoek, zoals het oprichten van een station of het uitzenden van een expeditie, aan de dag te leggen.

3. De in artikel VII van dit Verdrag vermelde rapporten van waarnemers dienen overgemaakt aan de vertegenwoordigers der Verdragsluitende Partijen die aan de in lid 1 van onderhavig Artikel vermelde vergaderingen mogen deelnemen.

4. De in lid 1 van dit artikel voorziene maatregelen zullen van kracht worden zodra zij goedgekeurd zijn door alle Verdragsluitende Partijen waarvan de vertegenwoordigers gerechtigd waren deel te nemen aan de vergaderingen welke ter behandeling van deze maatregelen werden gehouden.

5. Om het even welk recht, of alle rechten die door dit Verdrag zijn vastgelegd, mogen worden uitgeoefend zodra het Verdrag in werking treedt, onverschillig of, zoals in dit Artikel is voorzien, onderzoek, voordracht of goedkeuring van maatregelen ter vergemakkelijking van het uitoefenen van deze rechten al dan niet zijn geschied.

Artikel X.

Ieder van de Verdragsluitende Partijen gaat de verbintenis aan de gepaste en met het Handvest van de Verenigde Naties verenigbare maatregelen te nemen om te beletten dat iemand in het Zuidpoolgebied een activiteit zou ondernemen die in strijd is met de principes of met de doeleinden van onderhavig Verdrag.

Artikel XI.

1. In geval van geschil tussen twee of meerdere Verdragsluitende Partijen wat de interpretatie of de toepassing van onderhavig Verdrag betreft, zullen deze Verdragsluitende Partijen overleg plegen om dit geschil bij te leggen door middel van onderhandelingen, onderzoek, mediatie, verzoening, arbitrage, gerechtelijke regeling of door elk ander vreedzaam middel naar hun keuze.

2. Tout différend de cette nature qui n'aura pu être ainsi réglé, devra être porté, avec l'assentiment dans chaque cas de toutes les parties en cause, devant la Cour Internationale de Justice en vue de règlement; cependant l'impossibilité de parvenir à un tel accord sur un tel recours ne dispensera aucunement les parties en cause de l'obligation de continuer à rechercher la solution du différend par tous les modes de règlement pacifique mentionnés au paragraphe 1 du présent Article.

Article XII.

1. (a) Le présent Traité peut être modifié ou amendé à tout moment par accord unanime entre les Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions prévues à l'Article IX. Une telle modification ou un tel amendement entrera en vigueur lorsque le Gouvernement dépositaire aura reçu de toutes ces Parties Contractantes avis de leur ratification.

(b) Par la suite une telle modification ou un tel amendement entrera en vigueur à l'égard de toute autre Partie Contractante lorsqu'un avis de ratification émanant de celle-ci aura été reçu par le Gouvernement dépositaire. Chacune de ces Parties Contractantes dont l'avis de ratification n'aura pas été reçu dans les deux ans suivant l'entrée en vigueur de la modification ou de l'amendement conformément aux dispositions de l'alinéa 1 (a) du présent Article, sera considérée comme ayant cessé d'être partie au présent Traité à l'expiration de ce délai.

2. (a) Si à l'expiration d'une période de trente ans à dater de l'entrée en vigueur du présent Traité, une des Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions prévues à l'Article IX, en fait la demande par une communication adressée au Gouvernement dépositaire, une Conférence de toutes les Parties Contractantes sera réunie aussitôt que possible, en vue de revoir le fonctionnement du Traité.

(b) Toute modification ou tout amendement au présent Traité, approuvé à l'occasion d'une telle Conférence par la majorité des Parties Contractantes qui y seront représentées, y compris la majorité des Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions prévues à l'Article IX, sera communiqué à toutes les Parties Contractantes par le Gouvernement dépositaire dès la fin de la Conférence, et entrera en vigueur conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent Article.

(c) Si une telle modification ou un tel amendement n'est pas entré en vigueur, conformément aux dispositions de l'alinéa 1 (a) du présent Article, dans un délai de deux ans à compter de la date à laquelle toutes les Parties Contractantes en auront reçu communication, toute Partie Contractante peut, à tout moment après l'expiration de ce délai, notifier au Gouvernement dépositaire qu'elle cesse d'être partie au présent Traité; ce retrait prendra effet deux ans après la réception de cette notification par le Gouvernement dépositaire.

Article XIII.

1. Le présent Traité sera soumis à la ratification des Etats signataires. Il restera ouvert à l'adhésion de tout Etat membre des Nations Unies, ou de tout autre Etat qui pourrait être invité à adhérer au Traité avec le consentement de toutes les Parties Contractantes dont les représentants sont habilités à participer aux réunions mentionnées à l'Article IX du Traité.

2. La ratification du présent Traité ou l'adhésion à celui-ci sera effectuée par chaque Etat conformément à sa procédure constitutionnelle.

3. Les instruments de ratification et les instruments d'adhésion seront déposés près le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, qui sera le Gouvernement dépositaire.

4. Le Gouvernement dépositaire avisera tous les Etats signataires et adhérents de la date de dépôt de chaque instrument de ratification ou d'adhésion ainsi que de la date d'entrée en vigueur du Traité et de toute modification ou de tout amendement qui y serait apporté.

5. Lorsque tous les Etats signataires auront déposé leurs instruments de ratification, le présent Traité entrera en vigueur pour ces Etats et pour ceux des Etats qui auront déposé leurs instruments d'adhésion. Par la suite, le Traité entrera en vigueur, pour tout Etat adhérent, à la date du dépôt de son instrument d'adhésion.

6. Le présent Traité sera enregistré par le Gouvernement dépositaire conformément aux dispositions de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

2. Elk soortgelijk geschil dat geen oplossing zou hebben gekregen zal, telkens met de instemming van alle betrokken partijen, ter regeling, vóór het Internationale Hof van Justitie worden gebracht; indien het onmogelijk is een akkoord omtrent een dergelijk beroep te bereiken: zullen de betrokken partijen evenwel hierdoor geenzins ontheven zijn van de verplichting verder te streven naar een oplossing van het geschil door alle vreedzame middelen vermeld in paragraaf 1 van onderhavig Artikel.

Artikel XII.

1. (a) Onderhavig Verdrag kan te allen tijde worden gewijzigd of geamendeerd op voorwaarde dat alle Verdragsluitende Partijen wier vertegenwoordigers gemachtigd zijn de in Artikel IX vermelde bijeenkomsten bij te wonen, unaniem akkoord gaan. Een soortgelijke wijziging of een soortgelijk amendement zal van kracht worden zodra de als depositaris aangestelde Regering van alle Verdragsluitende Partijen kennis zal hebben gekregen van hun bekrachtiging.

(b) Een soortgelijke wijziging of een soortgelijk amendement zal nadien van kracht worden ten aanzien van ieder andere Verdragsluitende Partij wanneer een bericht van bekrachtiging uitgaande van deze laatste in het bezit zal zijn van de aangestelde Regering. Ieder van deze Verdragsluitende Partijen waarvan binnen de twee jaar na de inwerkingtreding van de wijziging of van het amendement geen bericht van bekrachtiging werd ontvangen overeenkomstig de bepalingen van alinea 1 (a) van onderhavig artikel, zal worden beschouwd als zijnde geen partij meer bij onderhavig Verdrag na het verstrijken van deze termijn.

2. (a) Indien na het verstrijken van een periode van dertig jaren te rekenen van de inwerkingtreding van onderhavig Verdrag, een van de Verdragsluitende Partijen wier vertegenwoordigers gemachtigd zijn deel te nemen aan de in artikel IX vermelde bijeenkomsten een aanvraag daartoe richt tot de aangestelde Regering, zal een conferentie van alle Verdragsluitende Partijen zo spoedig mogelijk worden bijeengeroepen, om de werking van het Verdrag te herzien.

(b) Iedere wijziging of ieder amendement aan onderhavig Verdrag, goedgekeurd bij gelegenheid van een dergelijke conferentie door de meerderheid van de Verdragsluitende Partijen die erop zullen vertegenwoordigd zijn, met inbegrip van de meerderheid van de Verdragsluitende Partijen wier vertegenwoordigers gemachtigd zijn deel te nemen aan de in Artikel IX vermelde bijeenkomsten, zal door de aangestelde Regering na het einde van de conferentie en zal van kracht worden overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van onderhavig Artikel.

(c) Indien een dergelijke wijziging of een dergelijk amendement niet van kracht is geworden, overeenkomstig de bepalingen van alinea 1 (a) van onderhavig Artikel, binnen een termijn van twee jaren met ingang van de datum waarop alle Verdragsluitende Partijen ervan kennis hebben gekregen, kan iedere Verdragsluitende Partij, te allen tijde na het verstrijken van deze termijn, aan de aangestelde Regering berichten dat zij ophoudt partij te zijn bij onderhavig Verdrag; deze terugtrekking zal twee jaren na de ontvangst van deze kennisgeving door de aangestelde Regering, uitwerking hebben.

Artikel XIII.

1. Onderhavig Verdrag zal aan de ondertekende Staten ter bekrachtiging worden voorgelegd. Het zal open blijven voor toetreding voor iedere Lid-Staat van de Verenigde Naties, of voor iedere andere Staat die zou kunnen worden uitgenodigd om toe te treden tot het Verdrag met de instemming van alle Verdragsluitende Partijen wier vertegenwoordigers gemachtigd zijn deel te nemen aan de in Artikel IX van het Verdrag vermelde bijeenkomsten.

2. De bekrachtiging van onderhavig Verdrag of de toetreding tot hetzelfde zal door iedere Staat gebeuren overeenkomstig zijn grondwettelijke procedure.

3. De bekrachtigingsoorkonden en de toetredingsoorkonden zullen worden neergelegd bij de Regering van de Verenigde Staten van Amerika die de als depositaris aangestelde Regering zal zijn.

4. De aangestelde Regering zal aan iedere ondertekenende en toetredende Staat kennisgeven van de datum van neerlegging van iedere oorkonde van bekrachtiging of van toetreding, alsmede van de datum van inwerkingtreding van het Verdrag en van iedere wijziging of van ieder amendement die er zouden worden aan toegebracht.

5. Wanneer al de ondertekenende Staten hun bekrachtigingsoorkonden hebben neergelegd, zal het onderhavig Verdrag in werking treden voor deze Staten en voor die Staten die hun oorkonden van toetreding hebben neergelegd. Nadien zal het Verdrag voor iedere toetredende Staat in werking treden op de datum van de neerlegging van zijn toetredingsoorkonde.

6. Onderhavig Verdrag zal door aangestelde Regering worden geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van Artikel 103 van het Handvest der Verenigde Naties.

Article XIV.

Le présent Traité, rédigé dans les langues anglaise, française, russe et espagnole, chaque version faisant également foi, sera déposé aux archives du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique qui en transmettra des copies certifiées conformes aux Gouvernements des Etats signataires ou adhérents.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont apposé leur signature au présent Traité.

Fait à Washington le premier décembre mil neuf cent cinquante-neuf.

Pour l'Argentine :

Adolfo SCILINGO,
F. BELLO.

Pour l'Australie :

Howard BEALE.

Pour la Belgique :

Obert de THIEUSIES.

Pour le Chili :

Marcial MORA M.,
E. GAJARDO, V.,
Julio ESCUDERO.

Pour la République Française :

Pierre CHARPENTIER.

Pour le Japon :

Koichiro ASAKAI,
T. SHIMODA.

Pour la Nouvelle-Zélande :

G. D. L. WHITE.

Pour la Norvège :

Paul KOHT.

Pour l'Union Sud-Africaine :

Wentzel C. du PLESSIS.

Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques :

V. KUZNETSOV.

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Harold CACCIA.

Pour les Etats-Unis d'Amérique :

Herman PHLEGER,
Paul C. DANIELS.

Artikel XIV.

Onderhavig Verdrag, opgesteld in de Engelse, Franse, Russische en Spaanse taal, welke teksten alle gelijkelijk authentiek zijn, zal worden neergelegd in het archief van de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die gewaarmerkte afschriften ervan aan de Regeringen van de ondertekenende of toetredende Staten zal doen toekomen.

Ten blijke waarvan de ondertekenende Gevolmachtigden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening op onderhavig Verdrag hebben geplaatst.

Gedaan te Washington op 1 december negentienhonderd negenen-vijftig.

Voor Argentinië :

Adolfo SCILINGO,
F. BELLO.

Voor Australië :

Howard BEALE.

Voor België :

Obert de THIEUSIES.

Voor Chili :

Marcial MORA M.,
E. GAJARDO, V.,
Julio ESCUDERO.

Voor de Franse Republiek :

Pierre CHARPENTIER.

Voor Japan :

Koichiro ASAKAI,
T. SHIMODA.

Voor Nieuw-Zeeland :

G. D. L. WHITE.

Voor Noorwegen :

Paul KOHT.

Voor de Unie van Zuid-Afrika :

Wentzel C. du PLESSIS.

Voor de Unie der Socialistische Sowjet-Republieken :

V. KUZNETSOV.

Voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Harold CACCIA.

Voor de Verenigde Staten van Amerika :

Herman PHLEGER,
Paul C. DANIELS.